

CRÍTICA

Marcel·lí Borrell

De capa caiguda

LA TRAMA: Espanya, entre 1622 i 1643. Diego Alatrisme és un espadatxí mercenari del rei Felip IV que lluita a Flandes, torna a Madrid i complint la paraula donada a un company mort, apradrina el fill d'aquest per evitar que es dediqui a l'ofici de les armes, però el país i l'ambient polític ho compliquen.

La pel·lícula: Com tothom sap, Arturo Pérez-Reverte s'ha fet milionari a costelles d'un espadatxí de (mala)fortuna. Cinc novel·les han donat vida atrotinada i aventures de capa i espasa a l'heroi madrileny del segle XVII, just quan l'imperi espanyol començava a anar de capa caiguda. Agustín Díaz Yañez (*Sin noticias de Dios*) es mostra ambiciós com Pérez-Reverte i en un tres i no res adapta al cinema les cinc novel·les, *best-sellers* clàssics de l'Espanya de Rodríguez Zapatero. Segons que diu el dossier de la distribuïdora, *Alatrisme* és la *movie* més costosa del cinema hispà. Segurament. Mai com ara el Segle d'Or havia lluït tan pobre, plujós i claustrofòbic. Però en aquesta miserable opulència visual és on rau un dels (pocs) dividendes del film. Amb llums i ombres d'un Velázquez cinemàtic, Díaz Yañez i els seus eficients col·laboradors

Alatrisme

Director: Agustín Díaz Yañez.
 Intèrprets: Viggo Mortensen, Unax Ugalde, Eduardo Noriega. Espanya, 2006. 140'.
 Lauren, Rambla, Mequinensa, Monzón, Mollerussa.

aconsegueixen encabir tres dècades de desori polític, de pasadissos cortesans i cops de crueltat marca *Santa Inquisición*. Per tant, el resultat és un film pseudohistòric trist (entenc ara el cognom del protagonista), pessimista, misogin, mimètic (Hollywood és el model) i finalment, no massa monàrquic. Dues hores vint minuts d'acció esmorteïda, intrigues obscures i duels a espasa. Som en territori que limita amb la història populista. Perquè l'espadatxí Alatrisme (convincent el ianqui Viggo Mortensen parlant un castellà fosc) malgrat tingui més vides que un gat, mai no arriba a menjar-se un roscó. Fent d'estoig a Mr. Mortensen (actor que els mata com mosques), Unax Ugalde vol anar de cadell enamorat, Juan Echanove de Quevedo amb quevedos miops, Ariadna Gil carnal actriu meretriu, Eduardo Noriega es fa odiar, i l'altre Eduard, el Fernández, juga a pirata de secà.

La frase: "Ser pobre a Espanya sempre ha sortit molt car", es lamenta Alatrisme. Potser per aquesta raó històrica, Rodríguez Zapatero que va assistir a la *premiere* madrilenya del film, ha promès que l'any vinent les pensions es duplicaran. Però s'oblida de l'eurivor i les hipoteques, oi?.

La recomanació. Per a cinèfils historicistes de llarg recorregut, amants d'aventures de capa i espasa, i consumidors de Pérez-Revertes.